

II VALERIUS PROCULUS

Cum primis quos non oneravit gloria patrum
ponemus Proculum, vitae morumque decore
haud umquam indignum magnorum Publicolarum.
Olli semper amor veri et constantia, simplex
caelicolum cultus, non illum spernere posses,
et quamquam reverendus erat, non inde timeres.

III ANICIUS IULIANUS

Cuius opes aut nobilitas aut tanta potestas,
cedenti cui non praeluxerit Amnius unus?
Acer ab ingenio cunctisque adcommodus idem
hic et carus erat, conferre iuvare paratus;
nam dives, tum celsus honoribus, et tamen illis
grandior aeterno complebat nomine Romam.

IV PETRONIUS PROBIANUS

Iactet se Fortuna aliis, quos iudice nullo
lucem ad Romuleam sua sola licentia vexit;
te, Probiane, pudor, te felix gratia teque
Itala simplicitas morum et sollertia iuvit.
Adsidue quocirca, Augustis notus et hospes,
praemia magnorum tetulisti dignus honorum.

V VERINUS

Virtutem, Verine, tuam plus mirer in armis,
Eoos dux Armenios cum caede domares,
an magis eloquium morum vitaeque leporem
et — nisi in officiis, quotiens tibi publica curae —
quod vitam innocuis tenuisti laetus in agris?
Nullum ultra est virtutis opus, nam si esset, haberet.